

Vniuersa Theologia Scholastica, Speculatiua, Practica

Ad methodum S. Thomæ, quatuor Tomis comprehensa

Tanner, Adam

Ingolstadii, 1626

VI. An & qua ratione generatim Angelus possit moueri localiter, & quidna[m] motus localis ei superaddat, aliquidne intrinsecum, an solam denomin ationem extrinsecam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72856)

alijque ferè recentiores citati, assert. 2. Ratio sumitur ex dictis dub. 4. Quo enim quisque Angelus perfectior est, eo locus cuiusque adæquatus maior est: Ergo fieri non potest, ut plures sint in eodem loco adæquato, nisi sint eiusdem speciei & æqualis perfectionis; id verò ita esse, ex veriori dictum est quæst. 1. dub. 5. Vnde consequenter facile suadetur æqualitas perfectionis secundum vim occupandi locum. Quamquam Gregorius de Valentia loco citat. putet etiam ob solam differentiam numericam fieri non posse, ut plurium Angelorum idem sit locus adæquatus; quod non credo; idque exemplo corporum, & ni fallor etiam animarum, satis refellitur. Atque hæc est vera resolutio de loco adæquato: huius enim rationem non esse petendam ex eo utrum Angelus toto conatu, aut omni quam habet vi operandi, se se ad locum applicet, ex eo facile probatur, quia hac ratione semper Angeli essent imperfecte & incompletè, seu inadæquate in loco; quia nunquam aut vix vnquam operantur in loco quantum possunt; siquidem aut plura, aut idem maiori vi & celeritate operari absolute possent, siue loquamur de Angelis existentibus in celo siue in inferno, vel in corporibus obsessis, &c. vt bene Suarez cit. cap. 9. num. 13.

7 Ex quibus etiam colligitur, non solum naturaliter posse Angelos modo explicato esse in eodem loco, sed quantum est ex naturis rerum, etiam nihil obstare, quo minus ita re ipsa plures sint simul in eodem loco. An verò Angeli boni, quasi ciuilitatis & mutue reuerentiæ ac honoris causa, vbi nulla peculiaris causa vel necessitas vrget, sibi locum quasi cedant, sicut inter homines assolet, & de animabus sanctis nonnulli docuerunt, incertum est, & liberum est cuique vt volet sentire. Probabile tamen est, quod docet Suarez, numero 7, fortasse sanctos Angelos in celo Empyreo non esse plures simul in eadem parte cæli, propter maiorem pulchritudinem & ornatum: secus fortasse accidere in malis Angelis inhabitantibus infernum; vbi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

D V B I V M VI.

An, & qua ratione Angelus possit moueri localiter, & quid motus localis ei superaddat, aliquidne intrinsecum, an potius solam denominationem extrinsecam.

S. Thom. 1. p. q. 53. a. 1.

1 **A**ssertio I. Angeli possunt vere moueri localiter. Ita communis & certa Doctorum sententia cum Magistro in 1. distinctione 27. vel in

2. distinctione 2. & 6. & cum sancto Thoma hic quæstione 53. articulo 1. quicquid Durandus in 1. distinctione 37. part. 2. quæstione 1. & 2. itemque Heruæus tract. de motu Angeli quæstione 1. articulo 1. & 2. negarint, Angelum vere moueri localiter: ille quia Angelum secundum substantiam putauit esse vbique; hic quia putauit Angelos non vere esse in loco; quorum vtrumque supra dub. 1. refutauimus. Probatio patebit ex assertione sequenti. Quod autem S. Thomas 3. cont. gent. cap. 102. & Ferrariensis ibidem indicant, incorporalia proprie moueri localiter non posse, id de motu secundum locum physicum accipiendum est. Etsi Molina hic qu. 53. art. 1. contra S. Thomam ibidem, & q. 52. art. 1. asserit, sicut vbi Angelicum, ita etiam motum localem, vniuoce conuenire cum vbi & motu locali corporum; illumque poni in prædicamento vbi, hunc vero in prædicamento quantitatis; de quo viderint Philosophi.

2 **A**ssertio II. Angeli effectiue à seipsis & proprijs naturæ viribus moueri possunt localiter. Ita communis etiam & certa Doctorum, cum Magistro & S. Thoma locis citatis; recteque censet Suarez hic lib. 4. cap. 18. num. 3. id absque errore negari non posse; quicquid Capreolus in 1. dist. 6. q. 1. a. 1. negat, posse Angelum seipsum mouere, nisi per accidens: & quicquid etiam dubiè hac de re locutus fuerit Ariminenfis in 2. dist. 6. q. 1. art. 4.

3 **P**robatur assertio primo aperte ex scriptura, que non solum motum localem Angelo tribuit, sed eum etiam ijs verbis exprimit, quæ docent, eum à principio naturali & vi intrinseca ipsius Angeli provenire. Sic enim Job. 2. v. 2. Satanas dicitur circumisse terram, & perambulasse eam Luc. 1. v. 26. Missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilee. Et v. 28. Et ingressus ad eam dixit. Et v. 38. Et discessit ab illa Angelus. Luc. 8. v. 32. Et rogabant (legio demonum) Christum, vt permitteret eis in porcos ingredi. Et permisit illis. Exierunt ergo demonia ab homine, & intrauerunt in porcos. Eodem modo Marci 1. Luc. 4. Act. 8. Ioanna. 1. & 5. exire dicuntur ex corporibus obsessis; Item Matth. 28. v. 2. Angelus dicitur descendisse de celo. & Ioann. 5. v. 4. in piscinam. 1. Pet. 5. Circueit querens quem deuoret. Optimus etiam est locus Matth. 12. a. v. 43. Cum immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, querens requiem, & non inuenit. Tunc dicit: Reuertar in domum meam, unde exiui. Et veniens inuenit vacantem, scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit & assumit septem alios spiritus secum nequiores se, & intrantes habitant ibi. Plura similia passim occurrunt.

4 **S**ecundo probatur ex SS. Patribus. Dionysius cap. vlt. de coel. hier. dicit, Angelorum pedes depingi alatos, propter motus celeritatem. Tertullianus apolog. cont. gent. cap. 22. Omnis, inquit, spiritus ales est; hoc Angeli & demones; igitur momento vbique sunt. Gregorius Nazianzenus orat. 34. siue 2. de Theolog. Loca omnia peragrans, omnibusque impigre adsunt, tum ob ministry promptitudinem, tum ob naturalenitatem. Hieronymus epist.

epistol. 53. contra Vigilantium docet, Angelos ubique præsto esse, propter naturam suam celeritatem. Damascenus lib. 1. de fid. cap. 17. ait: *Angelus ob naturam pernicitatem, & quia prompte ac celeriter transit, in diversis locis operatur.* Similia habent Ambrosius lib. 1. de Spirit. sanct. Chrysostomus homil. 3. in epist. Hebr. Gregorius homil. 34. in Euang. Bernardus in serm. in Cant. & alij.

5 Tertio probatur assertio ratione. Tum quia Angeli cum sint spirituales substantie, non dependent ab vno loco; & cum nobiliores sint quam corpora, multo magis quam ista, moueri se poterunt; cum in substantijs finitis, quæ ubique non sunt, sit cuiusdam perfectionis posse alia & alia loca occupare, & ad ea se mouere. Tum quia multo probabilius est, etiam animam rationalem separatam posse naturaliter seipsam mouere: tamen si Vasquez disp. 194. num. 8. putet, hoc ex doctrina Patrum, & scripturæ, non ita competentem esse. Certè quidem etiam de fide sit, Christi animam etiam quoad substantiam descendisse ad inferos, non tamen ex fide constat, hoc naturali, & non supernaturali virtute animæ factum. Quod autem Durandus in 1. dist. 37. part. 2. q. 1. ad 6. & in 3. dist. 22. q. 3. num. 5. ait, animam separatam secundum se nullibi esse, & inferno aut purgatorio *solum per deputacionem* adesse, rectè errorem vocauit Vasquez disput. 194. cap. 2. de quo alibi.

6 Assertio III. Angelus seipsum per se mouet, & non solum per accidens. Ita communis Doctorum loc. cit. saltem eo casu, quo Angelus seipsum absque corpore, quod secum deferat, mouet; quamuis assertio etiam extra hunc casum procedat, vt dicemus. Est autem assertio contra Capreolum. loc. cit. qui vniuersim asseruit, solum per accidens Angelum se mouere posse: quasi nimirum Angelus per se solum possit mouere corpus; à corpore verò ex consequenti & per accidens simul quasi trahatur; perinde ac si quis in curru sedens directe & per se moueat currum, & ex consequenti seipsum, vel sicut anima directe mouet corpus, se vero solum per accidens vna cum corpore. Quod sane non videretur probabile, vt bene Suarez hic cit. cap. 28. cum alijs citandis pro assert. 5.

Probatur assertio. Tum quia Angelus, sicut est in loco per suam substantiam, etiam in eo nihil efficit, ita potest se loco mouere, etiam si nullum corpus moueat. Tum quia Angelus nullo vinculo reali alligatus est corpori, quod mouet, vt ab eo trahi possit; sed sola voluntate extrinsece ei coniungitur, vt contra Vasquez etiam dictum dub. 3. Tum quia quando Angelus mouet corpus & ab vno loco deferit ad alium, per se ipsum, absque impulsu impresso, (quo modo Angelum posse mouere corpora certius est, ex dicendis quæst. 5.) tunc prius quasi naturæ & ratione seipsum loco mouere debet, quam corpus mobile; quando quidem tunc mediante motu Angeli corpus transfertur. In quem sensum Lychetus in 2. dist. 2. q. 9. ait, *Quod si Angelus sit in lapide, qui mouet lapidem, non mouebit Angelum per accidens; sed si Angelus semper vult esse præsens lapidi, necesse est, vt propria voluntate & actione se moueat, vt lapidem comitetur.* Accedit

denique quod nusquam in scriptura, vel apud Patres legitur, quod corpus aliquod loco mouerit, aut alio tulerit Angelum, sed quod Angelus corpus, v. g. Habacuc in Babylonem ad Danielem, porcos in mare, &c. Recte tamen notat Suarez hic lib. 4. cap. 14. num. 1. Angelum quando mouetur cum corpore, dici posse per accidens moueri, alio sensu nimirum quia concomitanter simul cum corpore mouetur, vel quia non propter se, sed propter corpus mouetur, &c.

7 Assertio IV. Angelus mouere seipsum potest motu tum continuo, tum discreto. Ita expressè S. Thomas q. 53. a. 1. & communis Doctorum loc. cit. quicquid de continuo neget Hibernicus apud Ariminensem in 2. dist. 6. q. 2. & vt apparet olim etiam ipse S. Thomas in 1. dist. 37. q. 4. a. 1. & de discreto Ariminensis in 2. dist. 7. q. 3. apud Gregorium de Valentia hic q. 4. punct. 1. Probatur, & declaratur. Quia motus continuus est, quando mobile locum quantum occupans, successiue & per partes, ac sine interruptione priorem locum deserit, & alium acquirit. Motus discretus est, quando mobile locum priorem quantum simul totum deserit, & toti alteri loco simul se applicat: at verò nihil obstat, quo minus Angelus & locum aliquem quantum seu diuisibilem occupans, successiue eundem locum absque interruptione deserat, & alium eadem ratione acquirat: vel etiam, vt priorem locum simul totum deserat, & alium nouum totum simul acquirat, siue vtrūque hoc fiat simul in eodem instanti, siue in diuerso, de quo dub. 8. quia cum sit spiritualis & indiuisibilis, non est necesse, quemadmodum in corpore accidit, vt vna pars eius prius, altera posterius eundem locum occupet; sed potest se totum simul indiuisibiliter toti loco etiam diuisibili præsentem sistere, vt pluribus dicitur dub. 7. & 8. Ergo, &c.

8 Nec obstat, quod ad motum continuum 6. Physic. cap. 4. & 10. requirit Aristoteles, vt mobile partim sit in termino à quo, partim in termino ad quem. Id enim etiam in Angelo suo modo accidit; non quod Angelus secundum aliquam sui partem sit in termino à quo, & secundum aliam in termino ad quem; sed quia habet partem termini à quo, & partem ipsius termini ad quem, vt recte declarauit S. Thomas hic cit. art. 1. ad 1.

9 An veto si Angelus esset solum in aliquo puncto indiuisibili, moueri posset motu continuo, nõ est operæ pretium hic fuse disputare; eadem enim difficultas est, quæ de ipso puncto indiuisibili quantitatis, si separatim constitueretur. Et verò quæuis negatiua sententiam tradat Aristoteles 6. Physic. tex. 32. eo ipso argumento, quia hoc mobile non potest partim esse in termino à quo, partim in termino ad quem; verior tamen videtur sententia affirmatiua, quæ Scotus in 2. dist. 2. q. 9. tuetur, & sequuntur etiam Vasquez disp. 195. cap. 6. & Albertinus tom. 1. princ. 1. coroll. 46. dub. 4. quia ad motum continuum, in re indiuisibili, absolute loquendo, sufficit, vt mobile successiue & continuo alium & alium locum, seu vbi acquirat. Et cum in motu continuo & successiuo corporis nullum sit punctum, quod non simul etiam

cum eo utique successiue moueatur; cur id repugnabit puncto separato; si modo puncta eiusmodi dentur? Quod si quis urgeat, hinc consequens esse, punctum puncto, & instanti instans immediate subsequens esse, is hoc solum efficiet, ut absolute concedamus, eiusmodi puncta non dari, de quo disp. 2. q. 4. dub. 2.

10 Atque hactenus explicauimus, an & qua ratione, generatim loquendo, moueri possit Angelus: quid vero sit ipse motus localis Angeli, quidue ei superaddat, iam restat explicandum. De qua re sunt tres Doctorum sententia. Prima absolute docet, motum in Angelo solum esse formam seu denominationem extrinsecam, nempe vel præsentia denominationem à loco extrinseco; vel distantia à fixis partibus mundi. Ita docent Ægidius in 1. distinct. 37. part. 2. art. 2. quæst. 1. Ariminensis in 2. dist. 6. quæst. 1. art. 2. Ferrariensis 3. cont. gent. cap. 102. Caietanus hic q. 53. art. 1. quorum nonnulli idem etiam docent de motu corporum. Fauet huic sententia tum Aristoteles 4. Physic. cap. 7. tex. 59. ubi ait: *sola latitudo nihil in hisce, quæ insunt sibi, mutatur*: tum etiam Sanctus Thomas hic q. 53. a. 1. ubi obscure ait, motum localem nihil aliud esse, quam *diuersos contactus diuersorum locorum successiue*; quod tamen, ut de loco dictum dub. 3. in varios posset sensus accipi. Et infra q. 100. art. 3. docet, Angelos mouere posse corpora secundum locum, non tamen alio motu, quia corpus per motum secundum locum non est in potentia ad aliquid intrinsecum. Quare Molina hic q. 53. a. 1. ita etiam S. Thomam intellexit, sed quem non sequitur, ut dicemus.

11 Secunda sententia distinguit, idque rursus dupliciter. Quidam enim dicunt, priorem sententiam veram esse, quando Angelus solum mouetur motu corporis, quod mouet; non autem, quando per se absque motu corporis mouetur. Ita refert Vasquez cit. disp. 195. cap. 2. & Suarez lib. 4. cap. 12. num. 4. idque significat Ferrariensis cit. cap. 102. At vero ipsemet Vasquez cap. 4. aliter distinguit. Fatetur enim quidem, quando Angelus solum per accidens vna cum corpore mouetur, nullam fieri in ipso intrinsecam mutationem; fieri autem, quando per se mouetur loco, eo quod tunc Angelus verum modum realem vnionis acquirat, quo coniungatur realiter alicui corpori, ut dictum supra dub. 3. at vero simul ait, motum localem formaliter non consistere in acquisitione aut variatione illius modi, sed in extrinseca quadam denominatione distantia à punctis fixis, ita ut terminus motus non sit motus ille realis, sed distantia. Vbi eadem ratione putat, etiam animam in corpore, & corpus Christi sub speciebus, moueri localiter solum per denominationem extrinsecam.

12 Tercia sententia vniuersim docet, tam corpus, quam Angelum non moueri localiter, nisi per mutationem intrinsecam in ipsis receptam, quam ut veriolem sequentibus assertionibus explicamus.

13 Assertio V. Omnis motus localis Angeli, siue per se, siue per accidens loco moueri dicatur, est mutatio quadam realis intrinseca in ipso Angelo,

adeoque vera acquisitio noui termini realis & intrinseci. Hanc assertionem aperte tradit Lychetus in 2. distinct. 2. quæstion. 9. & 10. Molina, & Zumel quæstion. 53. articulo 1. & fuisse Suarez hic lib. 4. capit. 13. & 14. qui etiam cap. 12. eandem sententiam vocat communem & holasticorum; tamen veteres ex instituto hac de re vix differant. Ita tamen sentire videtur Aletius 2. part. quæstion. 33. membr. 1. & 3. inter se bene collatis, apertius Scotus in 2. distinct. 2. quæstion. 9. & 10. & in 4. distinct. 10. quæstion. 6. ubi docet, corpus Christi moueri proprio motu, quando cum speciebus defertur. Quare Scotus in hanc quoque sententiam citant Lychetus loco citat. Herrera & Pesantius infra. Consentit Richardus in 2. distinctione 37. articulo 3. quæstion. 1. præsertim ad 5. & Bonauentura articulo 1. quæstion. prima. His addit Suarez ex recentioribus Herreram in 2. distinctione 7. disputat. 2. & 3. Malonium in 2. distinct. 8. disputat. 14. iuncta 15. & Pesantium 1. part. quæstion. 53. articulo 1. disputat. 3. Impletmet Sanctus Thomas in 1. distinct. 37. quæstion. 4. articulo 1. ad 1. non parum eidem sententia fauet, dum dicit, propositionem Aristotelis 3. physic. tex. 9. quod *motus est actus imperfecti*, habere locum in Angelo etiam beato: cum tamen constet Aristotelem illic loqui de subiecto motus.

14 Probatur assertio. Tum quia motus localis corporis subiectiue & realiter est in ipso corpore, ut non solum habet communis Philosophorum & Theologorum sententia, consentiente quoque Vasquez 1. part. quæstion. 29. cap. 3. & disputat. 188. capit. 7. sed etiam aperte tradit Aristoteles 9. Metaph. tex. 9. & lib. 3. Physic. cap. 3. ubi ait, *Perspicuum est, motum esse in eo, quod mouetur*: id quod ex ipsa etiam definitione motus colligitur, dum dicitur, *actus ens in potentia*, quod ens non est aliud, quam ipsum mobile. Ergo motus habet terminum realem & intrinsecum in ipso corpore, cum quo identificetur: Ergo in Angelo; siquidem quoad hoc est par ratio corporis & Angeli. Tum quia motus localis est aliquis effectus positius realis, qui de nouo producit, ut patet: Ergo habet terminum realem de nouo productum, at non alium, nec alibi, præterquam in ipso mobili; siue hoc mobile sit corpus, siue Angelus: siquidem impossibile est, ut motus localis sit forma alterius subiecti, quam ipsius mobilis, quod denominat. Denique supra dub. 2. probatum est, tam in motu locali Angeli, quam corporis terminum positium realem & intrinsecum, qui per motum acquiratur, esse ipsum Vbi intrinsecum, Vnde est

15 Assertio VI. Terminus qui per motum localem ab Angelo acquiratur, non est aliqua vnio realis Angeli cum corpore, qua moto etiam corpore, simul cum Angelo inuariata permaneat, sed modus realis intrinsecus ipsius Vbi localis; qui toties mutatur & variatur, quoties Angelus per se siue per accidens loco mouetur, mutata nimirum distantia ad fixas partes mundi.

Ita Molina, Suarez, alijque citati, contra Vasquez. Probatur ex dictis citat. dub. 3. Tum quia nulla datur eiusmodi unio realis Angeli cum corpore. Tum quia etiam si daretur, is tamen non posset esse terminus motus localis: quandoquidem motu locali per se ac necessario non variatur aut mutatur, ut dictum: quare non potest etiam esse fundamentum relationis distantiae, ad fixas partes mundi. Denique ipsemet Vasquez fatetur, eum modum non semper, neque necessario acquiri, vel haberi ab Angelo, quoties mouetur localiter.

16 Unde sequitur altera pars assertionis. Quia per illud ubi intrinsecum optime explicantur omnia, quæ ad terminum motus localis requiruntur: nimirum 1. quod sit aliquid positium, reale, accidentale in ipso Angelo. 2. quod per se motu acquiratur etiam in vacuo. 3. quod motus cum illo identificetur. 4. quod semper mutetur, quoties Angelus siue per se, siue per accidens loco mouetur. 5. quod sit fundamentum distantiae ad fixas partes mundi; quæ omnia patent ex dub. 2.

17 Et confirmantur hæc omnia ex analogia motus corporei; nam & hic alium terminum proprium ac intrinsecum non habet, quam hoc Vbi locale corporum; tum ab exemplo cælorum inferiorum, qui motu primi mobilis mouentur; aut etiam nauæ, qui motu nauis mouetur; imo etiam animæ in corpore, & corporis CHRISTI sub speciebus; nam & hæc nouum Vbi intrinsecum acquirunt, quoties loco mouentur; etiam si per accidens tantum moueantur; ut suo loco docuimus, & rectè etiam tradit Suarez hic cap. 14. Neque propterea vel corpus Christi in hostia, vel anima in corpore, simpliciter & absolute dicenda sunt per se moueri; quia vis motiua non directè, sed indirectè solum illis applicatur; ita ut moueantur solum ad motum alterius; qui est vnus ex præcipuis modis motus per accidens, iuxta Aristotelem 5. Physic. capit. 1. etiam si non moueantur per accidens alio sensu, quasi formaliter moueantur per solum motum alienum.

18 Ex quibus etiam dissoluuntur fundamenta sententiarum oppositarum; ut nimirum 1. quod motus localis, etiam corporum; solum sit denominatio extrinseca: vel 2. quod Angeli non moueantur loco, nisi secundum operationem transeuntem. vel 3. non nisi per vnionem realem & formalem cum corpore, &c. quæ falsæ esse, ex dictis constat. Aristoteles autem in contrariū citatus loquitur de termino motus, qui sit res distincta à subiecto, ut est forma substantialis, quantitas, qualitas, &c.

19 Assertio VII. Tametsi vero, ut dictum, in omni motu locali Angeli, Vbi eius intrinsecum realiter aliquo modo varietur; non tamen quolibet motu locali Angeli terminus positium acquiritur, & amittitur, sed præter motum localem, quo Angelus amisso priori Vbi locali intrinseco, acquirit nouum Vbi locale intrinsecum, esse potest in Angelo etiam alius motus localis, quo vel toto permanente priori Vbi locali, accedat eidem solum noua pars Vbi localis; aut quo parte solum

prioris Vbi localis permanente, pars solum aliqua amittatur; ita ut in primo casu motus quidem localis Angeli sit inter terminos positium, & partim deperditius, partim acquisitiuus: in secundo tamen sit mere acquisitiuus, adeoque inter terminum à quo priuatiuum, qui est priuatio maioris Vbi, & terminum ad quem positium: in tertio sit mere deperditius siue priuatiuus inter terminum à quo positium, & terminum ad quem priuatiuum. Ita Suarez hic lib. 4. cap. 16. & patet ex dictis supra dub. 3. assert. 5.

20 Probatur assertio. Quia Angelus suo arbitratu potest esse in loco adæquato, vel inadæquato, idque per Vbi diuisibile in ordine ad locum, ut ibidem diximus. Ergo potest vel totum priorem locum amittere, & acquirere nouum, vel in loco inadæquato existens, potest suum Vbi extendere, retento quidem priori Vbi, sed noua ad eum facta accessione: vel in loco adæquato, aut etiam inadæquato existens potest contrahere se ad minus Vbi, sola parte prioris Vbi amissa, ut ibidem diximus. Qua ratione etiam in locali motu Angelorum omnis illa varietas cernitur, quam Aristoteles 5. Physic. cap. 1. generatim motui attribuit, ut nimirum sit, vel à subiecto ad subiectum, vel a non subiecto ad subiectum, vel à subiecto ad non subiectum.

21 Contrarium tamen docet, non solum Bassolis in 2. dist. 2. q. 4. a. 1. & quotquot cum illo sentiunt, Angelum per suam substantiam esse non posse nisi in loco adæquato; sed etiam qui negant, Vbi locale Angeli, ex parte loci seu spacij, esse extensum & diuisibile; qui proinde asserunt, quoties Angelus se in eodem loco permanens, ad maiorem locum extendit, aut contrahit ad minorem, semper amitti prius Vbi, & acquiri nouum, ut cit. dub. 3. retulimus. Sed quas sententias ibidem refutauimus; ubi etiam diximus, esse quoad hoc discrimen inter corpora, & Angelos, illa enim cum non possint esse nisi in locis adæquatis, non possunt localiter moueri nisi à termino positium, ad alium positium, non autem à positium ad priuatiuum, vel à priuatiuum ad positium, ut consideranti facile patebit.

DVBIVM VII.

Vtrum Angelus possit moueri de extremo ad extremum, seu ab vno loco ad aliud sine transitu per medium.

S. Thomas p. 1. p. 53, art. 2.

22 Proponit S. Thomas loc. cit. hanc difficultatem sub terminis paulo generalioribus, idque dupliciter: nam initio citatæ quæstionis 53. ita articuli secundi argumentum proponit, *Vtrum Angelus moueatur de loco ad locum, pertransendo medium*, at verò titulus, qui eidem articulo præfigitur ita habet, *Vtrum Angelus transeat per medium*, scilicet dum mouetur. Et vero res omnis eodem fere pertinet; siquidem cum in quouis motu Angelico, quo priori loco diuisibili relicto, nouus locus acquiritur, inter principium prioris loci, & extremum alterius (quæ sunt duo quasi extrema) intercedant plura loca media, ita ut Angelus semper in priori ac priori

motum